

Христос васкресе!

Ево и ове године дочекасмо тај предивни и велики и највећи празник Васкрсења Христовога, празник над празницима и славље над слављима као што се говори у црквеним песмама. Васкрсење Христово је основ и темељ наше вере православне. Да није било Васкрсења Христовога не би било ни наше вере, не би било ниједнога светитеља Божијега, не би било ни данас нас овде сабраних. Зато сви смо ми заједно са ученицима Његовим, са женама мироносицама којима се прво јавио васкрсли Господ, са двојицом ученика Његових који су путовали у Емаус с којима је Он успут говорио и тумачио пророштва о Себи - све су то сведоци Васкрсења Христовога и Господ се од Васкрсења до Вазнесења Свога, до Спасовдана јављао Својим ученицима и другима људима и говорио им о тајнама Царства Небескога.

Али, данас славимо још једнога великог сведока Божијега, сведока Васкрсења Христовога. Славимо Светог Николаја, владика Николаја Лелићког и Жичког коме је ова богомоља овде и посвећена. Свети владика Николај, многи знамо о њему много али никада не знамо све и није могуће њега представити у неколико речи и у неколико минута. Свети владика Николај је, по речима преподобног Јустина Ћелијског, највећи Србин после Светог Саве. И он је био не само владика него је био и просветитељ и учитељ српскога народа. Његове многобројне књиге, његове песме из Духовне лире и дан данас хране душу српскога народа. Нема тога места, нема тога богослужења, нема некога скупа а да се нешто не отпева од Владике Николаја. Владика Николај је управо на Васкрсењу Христовоме и докторирао. Он је, дакле, најисцрпније, најјасније објаснио све моменте који су пратили Васкрсење Христово. Нарочито је обратио пажњу на оно што су јеврејске старешине планирале да порекну Васкрсење Христово па су стражарима дали новац и саветовали их, наредили им, боље речено, да говоре народу да су дошли ученици Христови, да су Га ноћу украли док су они тобоже спавали. Међутим, та лаж њихова није прихваћена ни од кога, тада сигурно од неких јевреја да јесте али догађаји су показали да је Христос заиста васкрсао. Дакле, поред ових сведока које смо набројали ту је и Свети апостол Тома, кога ћемо у недељу ако Бог да прославити, који је својим рукама опипао васкрслога Господа и онда узвикнуо: „Господ мој и Бог мој!“ а Господ му је рекао: „Томо, Томо, пошто си Ме видео веровао си. Благо онима који не видеше а вероваше!“ То блаженство које је Господ изговорио односи се и на нас, браћо и сестре, јер ми Га телесним очима нисмо видели васкрслога али смо Га доживели и осетили у душама својим, у животима нашим у помоћи коју нам Господ даје осетили смо и знамо да је Христос васкрсао.

Када је Владика Николај био у заробљеништву и онда су га тамо понижавали, исмевали као некада Господа, и један од тамо тих старешина логора знао је да је владика па га је питао: „Да ли Ви верујете у Бога?“ Он је рекао: „Не, је не верујем него знам да Бог постоји.“ Толико је била јака његова вера. Нема шта, он је био очевидац, он је био сведок, заиста непорециви сведок васкрслога Господа. И његове Свете мошти које су провеле у далекој земљи Америци тридесет и више година, најзад су дошле и сместиле се у његову задужбину у, наравно, селу Лелићу крај Ваљева. Верујем да су многи од вас били тамо да се поклоните и целивате његове Свете мошти а иначе свуда и на сваком месту можемо се њему молити и у помоћ га призивати у вери и убеђењу да ће он да чује наше молитве и да ће да нам помогне.

Нека Господ молитвама Светих угодника Божјих, Светих славних Апостола, Светог владике Николаја, дарује и нама, браћо и сестре, данас овде сабранима, да очувамо веру православну нашу коју су Апостоли проповедали, коју је Свети Сава оставио нашем народу, коју је Владика Николај тако сјајно проповедао целог свога живота, да и ми останемо у тој вери, да по њој живимо, да тој вери учимо наша млађа покољења, нашу децу и омладину да би се име Божје славило у нашем народу док је света и док је века.

Још једном, браћо и сестре, Христос васкрсе!